

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

קובלת

דניה קוסמטיקס בע"מ

בעניין:

פישמן רוברט ע"י ב"כ עו"ד

נ ג ד

נאשמים

1. שרכאת אל כרמל

2. ברהם עומר

ע"י ב"כ עו"ד יהודה גרף

החלטה

בפני טענה שאין להשיב לאשמה. האשמה המיוחסת לנאשמים הינה כי ביום 13/01/03, או בסמוך לו, ייבאו לישראל כ-18,000 חיקויים של אריזות מוצרים, זהים חיצונית ו/או דומים למוצרי הקובלת ללא הרשאת הקובלת; חלקם נושאים הכיתוב JA-DE באופן זהה לחלוטין לסימן המסחרי של הקובלת, ורשום עליהם כי הם מיוצרים באיטליה ומיובאים על-ידי הקובלת, תוך ציון שמה וכתובתה; וחלקם נושאים את הכיתוב LA-DY, באופן המהווה חיקוי של סימן המסחר ועלול להטעות בכך אדם אחר; וכן בכך שביום 02/02/2003 ובמועדים נוספים פרסמו והציעו למכירה באתר אינטרנט שלהם מוצרים הכוללים חיקויים של מוצרי קוסמטיקה נוספים שיוצרו על ידי הקובלת, הנושאים את הסימן SHIGAON, וכן חיקויים הנושאים סימני מסחר זהים ו/או דומים לסימני מסחר רשומים של יצרנים מפורסמים של מוצרי קוסמטיקה, בעלי סימן מסחר רשום בישראל. כן נטען כי הנאשמים מציעים את החיקויים למכירה, במחירים נמוכים עשרות מונים ממחירי המוצרים המקוריים, ושבמעשיהם עלולים להטעות כל צרכן- עבירות לפי סעיף 60 לפקודת סימני המסחר [נוסח חדש], תשל"ב 1972 וכן סעיף 3 לפקודת סימני הסחורות סעיפים 23 (1), סעיפים 2 (א) (1), (6), (7), (8), (10), 2 (ב), סעיפים 17 (א) (1), (2), (3) (ב) (3), (4) וסעיף 18 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א – 1981, וסעיפים 10 (ג), (ד) לפקודת זכויות היוצרים.

מטעם הקובלת העידו :

דובינסקי אריה (ע"ת מס' 1) אשר הגיש 2 שפופרות וצילומיהם (ת/1 ו-ת/12); משה בן ששון (ע"ת מס' 2), אשר הגיש תעודות הצטיינות (ת/2 א, ת/2 ב), תעודת רישום סימן מסחר JA-DE (ת/3), תעודת רישום סימן מסחר מחוק SHIGAON (ת/4), קטלוג (ת/5), וכן שפתון באריזת שפתונים (ת/10), מסמכים (ת/11, ות/14), וכן דפי אינטרנט (ת/13); דני צ'צ'יק (ע"ת מס' 3), אשר הגיש תיקי יבוא 89565 (ת/6), 89723 (ת/7), 89814 (ת/8).

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

1 כן הוגשו בהסכמה מסמכים שנתקבלו מעובדת המכס, גב' ציפי דור (ת/9), ובמסגרת חקירתו של
2 ע"ת מס' 2, הוגשו מסמכי בקשת מחיקה של סימן המסחר JA-DE (1/ג).

המצב המשפטי :

הוראות החוק הרלבנטיות :

פקודת סימני סחורות קובעת

2. פירוש [תיקון: 1939, תשמ"א]

9 **"תאור מסחרי כוזב"** פירושו תאור מסחרי שהוא כוזב בבחינה חשובה ביחס לסחורה שעליה מוסב
10 התאור, והוא כולל כל שנוי בתאור מסחרי, אם בדרך הוספה או בדרך מחיקה או בדרך אחרת
11 כשאותו שנוי עושה את התיאור כוזב בבחינה חשובה; ואפילו היה אותו תיאור סימן מסחרי או
12 חלק מסימן מסחרי לא יחדל מחמת כן להיות תאור מסחרי כוזב בגדר פקודה זו;
13 **"סחורה"** פירושה כל דבר המשמש נושא למסחר, לתעשייה או לסחורה;
14 **"שם"** כולל כל קיצור של שם;
15 **"אדם"**, **"חברת"**, **"סוחר"** ו**"בעלים"**, כוללים כל חבר של אנשים בין שהוא מאוגד ובין שאינו
16 מאוגד;

18 **"תאור מסחרי"** פירושו כל תאור, הודעה, או רמז אחר, במישרין או בעקיפין -

19 (א) בנוגע למספרה, כמותה מידתה או משקלה של סחורה; או

20 (ב) בנוגע למקום או לארץ שבהם נעשתה או יוצרה איזו סחורה; או

21 (ג) בנוגע לאופן תעשייתה או ייצורה של סחורה; או

22 (ד) בנוגע לחומר שממנו מורכבת כל סחורה; או

23 (ה) בנוגע לכל סחורה שהיא נושא לפטנט, לזכות או לזכות יוצרים קיימים; והשמוש בכל ציור,
24 מלה או סימן המקובלים לפי מנהגי המסחר כרמז על אחד העניינים דלעיל יהא דינו כדין תאור
25 מסחרי בגדר פקודה זו;

26 (2) הוראות פקודה זו ביחס לשימוש בתיאור מסחרי כוזב לגבי איזו סחורה תחולנה על השימוש
27 בכל ציור, מילה או סימן או בכל צירוף של ציורים, מלים, סימנים, אופן הצגת הסחורה או אופן
28 אריזתה או עיטופה בין שהם כוללים סימן מסחרי ובין שאינם כוללים סימן מסחרי, העשויים
29 להמריץ אנשים להאמין כי הסחורה היא תוצרתו או סחורתו של איזה אדם זולת בעליה או
30 מיצרה האמיתי של אותה סחורה.

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

1 סעיף 3 לפקודת סימני סחורות
2 קובע:
3 עברות בקשר עם סימני מסחר ותאורי מסחר [תיקון: תשי"ח, תשמ"א]
4 (1) כל אדם -
5 (ג) המייחד תאור מסחרי כוזב לסחורות, או
6 (ד) הגורם לעשיית אחד הדברים הנזכרים לעיל בסעיף זה.
7 אשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת או לקנס של מאה לירות או לשני העונשין כאחד,
8 בהתחשב עם הוראות פקודה זו, ואם לא הוכיח שעשה מה שעשה בלא כונה לרמות. "

9

10 **פקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 (להלן: "פקודת סימני המסחר"), קובעת:**
11 **סימן מסחר רשום" - סימן מסחר הרשום בפנקס סימני המסחר לפי הוראות פקודה זו;**
12 **"הפרה" - שימוש בידי מי שאינו זכאי לכך -**
13 **(1) בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לענין טובין שלגביהם נרשם הסימן או טובין מאותו**
14 **הגדר;**
15 **(2) בסימן מסחר רשום, לשם פרסום טובין מסוג הטובין שלגביהם נרשם הסימן או לשם פרסום**
16 **טובין מאותו הגדר;**
17 **(3) בסימן מסחר מוכר היטב אף אם אינו סימן מסחר רשום, או בסימן הדומה לו עד כדי להטעות**
18 **לענין טובין שלגביהם מוכר הסימן או לענין טובין מאותו הגדר;**

19

20 60. עונשין [תיקון: תשס"ג]

21

22 (א) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס פי שבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4)
23 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין):

24

25 (1) **מסמן לשם מסחר, בלא רשות בעל הסימן או מי מטעמו, סימן מסחר רשום או חיקוי, על**
26 **טובין שלגביהם נרשם הסימן בפנקס, או על אריזה של טובין כאמור, ועלול להטעות בכך אדם**
27 **אחר;**

28

29 (2) **מייבא לשם מסחר, בלא רשות בעל הסימן או מי מטעמו, טובין או אריזתם שסומנו בסימן**
30 **מסחר הרשום בפנקס לגבי אותם טובין או בחיקוי של סימן כאמור, והסימון עלול להטעות אדם**

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

אחר; ואולם הוראות פסקה זו לא יחולו לגבי טובין שסומנו בהרשאת מי שהוא בעל הסימן בארץ
שבה נעשה הסימון;

(3) עוסק במכירה, בהשכרה או בהפצה של טובין שסומנו או יובאו לישראל בניגוד להוראות
פסקאות (1) או (2), או מוכר, משכיר או מפיץ טובין כאמור, בהיקף מסחרי;

(4) מחזיק טובין שסומנו או יובאו לישראל בניגוד להוראות פסקאות (1) או (2), לשם מסחר בהם.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בידי תאגיד, דינו - כפל הקנס הקבוע לעבירה.

(ג) המוסר מידע כוזב לרשם בקשר עם בקשה לרישומו של סימן בפנקס, דינו - מאסר שנה.

(ד) (1) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה מהעבירות המפורטות
בסעיף זה (להלן - עבירה) בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; הפר את חובתו האמורה, דינו -
הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(2) נעברה עבירה בידי תאגיד או עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא המשרה הפר את חובתו לפי
פסקה (1), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו האמורה.

(3) בסעיף קטן זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, ופקיד האחראי
מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") קובע:

2. איסור הטעיה [תיקון: תשמ"א, תשמ"ח, תשנ"ג, תשנ"ט, תש"ס]

(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת - העלול
להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים
אלה כמהותיים בעסקה:

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

- 1 (1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות ;
- 2 (6) זהות היצרן היבואן או נותן השירות ;
- 3 (7) השם או הכינוי המסחרי של הנכס או השירות ;
- 4 (8) מקום הייצור של הנכס ;
- 5 (10) החסות, העידוד או ההרשאה שניתנו לייצור הנכס או למכירתו או למתן השירות ;

- 6
- 7 (ב) לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס
- 8 כאמור למתן שירות.
- 9

10 17. סימון טובין ואריזתם [תיקון: תשנ"ח, תש"ס, תשס"א, תשס"ב(2), תשס"ד(2)]

- 11
- 12 (א) על עוסק לסמן על גבי טובין המיועדים לצרכן או במצורף להם פרטים בדבר -
- 13

- 14 (1) שם המצרך וכינויו המסחרי ;
- 15

- 16 (2) ארץ הייצור ;
- 17

- 18 (3) שם היצרן, מספר זהות ומענו, ואם המצרך מיובא - שם היבואן, מספר זהות ומענו ;
- 19

- 20 (4) כמות המצרך ופירוט חמרי היסוד שמהם הוא מורכב.
- 21

22 18. איסור מכירה והחזקה [תיקון: תשס"ב]

23

24 לא ימכור עוסק ולא יחזיק למטרת מכירה טובין שלא קויימה לגביהם חובה מכוח פרק זה.

25

26 23. עונשין [תיקון: תש"ס, תשס"ב, תשס"ד]

- 27
- 28 (א) עוסק שעשה אחד מאלה, דינו - מאסר שנה או קנס פי שבעה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)(2)

29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 11 (להלן - חוק העונשין) -

30

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

(1) עשה דבר העלול להטעות צרכן בניגוד להוראות סעיף 2;

פקודת זכות יוצרים:

10. ייצור ומסחר בעותקים מפריס [תיקון: תשס"ג]

(א) העושה עותק מפר של יצירה לשם מסחר בו, דינו - מאסר חמש שנים או קנס פי עשרה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 6 (להלן - חוק העונשין).

(ב) המייבא לישראל עותק מפר של יצירה לשם מסחר בו, דינו - מאסר חמש שנים או קנס פי עשרה מן הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ג) העוסק במכירה, בהשכרה או בהפצה של עותק מפר של יצירה, או המוכר, המשכיר או המפיץ עותקים מפריס של יצירה בהיקף מסחרי, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס פי שבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(ד) המחזיק עותק מפר של יצירה לשם מסחר בו, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס פי שבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

בשלב בחינת הטענה שאין להשיב לאשמה, על ביהמ"ש לבחון אך קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה, מבלי להתייחס למשקל הראוי שיוענק לאותן ראיות.

בע"פ 732/76 - מדינת ישראל נ' רפאל כחלון ו-2 אח' . (פ"ד לב(1), 170, עמ' 178-179), מאזכר כבוד השופט שמגר מתוך ע"פ 28/49 היועץ המשפטי לממשלה נ' הרב יצחק מאיר לזין,

לעניין מידת ההוכחה הנדרשת לצורך קיום ראיה לכאורה :

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם. לענין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן מן הראוי להוסיף, למען שלמות התמונה, כי ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדיוני האמור : כך נקבע בשעתו, באנגליה,

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

1 בגדר כלל של פרקטיקה (Practice note), כי את הטענה אשר לפיה אין להשיב לאשמה ניתן
2 להעלות, בעיקר, בהתקיים אחד משניים אלה: א. כאשר לא הובאה עדות כלשהי כדי להוכיח
3 יסוד חיוני ומרכזי של האשמה, או ב. כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על-
4 ידי התביעה הן כה בלתי-אמינות עד כי אף ערכאה שיפוטית בת-דעת לא היתה מסתמכת עליהן
5 (All (E.R. 448 (1962 1)). אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני, שבהן ייזקק בית-המשפט בשלב
6 של תום פרשת-התביעה לענין האמינות, הן חריגות ומכאן גם שההזדמנויות אשר בהן ייעשה
7 יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזה, יהיו נדירות. "

וכן:

9 "צריכות להיות ראיות להוכחתה של האשמה שהובאה. ראיות כאלה יכול שתהיינה קלושות או
10 שהאישום כולל יסודות אשר להוכחתם דרושות ראיות ניכרות ואם אין ראיות כאמור, אין על מה
11 להשיב, למשל: במקרה של גניבת חפצים צריכות להיות ראיות שהחפצים נגנבו והוא הדין
12 בתביעה על אחזקת רכוש גנוב ובמקרה של טענות שוא צריכה להיות טענה על טענת השוא וכו'.
13 ושוב, יכולה להיות עדות אם כי עדות קלושה על זיהוי.
14 אולם, לא בשלב זה על בית-המשפט לבחון את משקלן של הראיות ואת מהימנותם של העדים
15 שהביאו ראיות אלה. מה שעליו לבחון הוא אם ישנה ראיה כלשהי או לאו, ובמילים, ראיה
16 כלשהיא' אינני מתכוון לקורטוב (scintilla) של ראיה. אם בית המשפט סבור כי יש ראיות על
17 נקודות חשובות אלה או אחרות, הרי תיקרא ההגנה להשיב." שם.

18
19 מפרשת התביעה שהובאה בפני עולה לכאורה המסכת העובדתית הבאה:

20
21 הנאשמים הודו כי יבאו מוצרים דרך נמל אשדוד; מר דני צ'ציק (ע"ת מס' 3) שהוא עמיל מכס
22 מזה 30 שנה, העיד כי פעל עבור הנאשמת ולפי בקשתה לשחרור סחורה של שפופרות ריקות
23 מפלסטיק. הוא הגיש את מסמכי היבוא, והעיד כי בלעדיהם לא ניתן היה לשחרר את הסחורה.
24 ממסמכי היבוא עולה לכאורה כי הנאשמת 1, שהנאשם 2 הוא מנהלה הרשום, יבאה משלוח של
25 עשרות אלפי שפופרות הנושאות את הכיתוב: JA-DE, LA-DY, SHIGAON, ועוד, מתוצרת
26 VORA PACKAGING, אולם הסחורה עוכבה על-ידי המכס בשל חשד להפרת זכויות יוצרים,
27 ונשלחו לצדדים הודעות מטעם המכס, ב- 23/01/2003, בדבר עיכוב טובין המפרים לכאורה זכות
28 יוצרים או סימן מסחר של המותג GA-DE, ובהן נתבקשה הקובלת לבדוק את הדוגמא שבמשרדי
29 המכס ולהודיע אם בכוונתה לפתוח בהליכים משפטיים נגד היבואן. הקובלת שלחה את מר אריה
30 דובינסקי (ע"ת 1) שהיה עובד המחסן שלה, אל בית המכס, על מנת לקבל את הדוגמא לידי, הוא
31 העיד כי קיבל 2 דוגמאות שפופרות ריקות הנושאות את הכיתוב JA-DE, ו LA-DY,

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

1 MOISTURISING FOUNDATION אשר היו דומות לשפופרות של הקובלת, ומסרן למנהל המחסן.
2 מסמך מס' 10 מתוך 9/ אשר הוגש בהסכמת הצדדים, הינו מכתב בכתב יד מאת מר דובינסקי,
3 אל גובה מכס אשדוד, בו הוא מאשר קבלתן של 2 דוגמאות שפופרות ריקות לקוסמטיקה : JA-DE
4 ו- LA.DY, לשם בדיקה במשרדי הקובלת, בענין הפרת זכויות. בתחתית המסמך מופיעה גם
5 חתימה וחותמת של יחידת הימ"מ בית המכס אשדוד. הקובלת הפקידה את הערבות הבנקאית
6 אשר נדרשה על מנת להמשיך לעכב את הטובין, אך לא הגישה תובענה לביהמ"ש בתוך 7 ימים,
7 לטענתה בשל ניסיונות קדחתניים לאתר את זהות היבואן וכתובתו, ועל כן בסופו של דבר הסחורה
8 שוחררה, לידי הנאשמים.

9 מר משה בן ששון, (ע"ת 2) מנהל הקובלת, העיד כי הוא נכח בעת שמר דובינסקי מסר את
10 השפופרות למנהל המחסן, ושאלו הן השפופרות שהוגשו לביהמ"ש.
11 כן הוגשו תדפיסים שהוריד מר בן ששון לדבריו מאתר האינטרנט www.alkarmel.com הנחזה
12 להיות של הנאשמת ובו מפורסמים מוצרי קוסמטיקה שונים, וביניהם מוצר הנושא את השם
13 שיגעון, בעיצוב גרפי הזהה לזה של הקובלת. העיד כי הקובלת נוסדה בשנת 1985 והם משקיעים
14 בפרסום בארץ מדי שנה מליון וחצי דולר. כמו כן הגיש תעודת סימן המסחר JA-DE משנת 1986
15 שנרשם ע"ש הקובלת והעיד כי שמותיהם של בנו ז'אק, ואישתו דניס, עומדים מאחורי ה- JA
16 וה- DE של הסימן באנגלית.

מסקנות:

20 קיימות ראיות לכאורה כי השפופרת JA-DE נתפסה במכס, כדוגמא לאלפי השפופרות שיובאו על
21 ידי הנאשמים, וכי הינה זיוף של השפופרות של הקובלת. השפופרת זהה לזו של הקובלת מבחינת
22 שילוב הצבעים, גופן האותיות וגודלן, מעוטרת באופן זהה, נושאת עליה את סימן המסחר של
23 הקובלת, וכתוב עליה כי היא מיוצרת באיטליה, וכי היבואן היא הקובלת.

24 השפופרת LA.DY, נושאת סימן הדומה לכאורה לסימן המסחר הרשום JA-DE ומיוצרת באופן
25 שעלול להטעות את ציבור הצרכנים. כמו כן, הגרפיקה המופיעה על השפופרת, מעוצבת באופן
26 דומה לזו של הקובלת, בכך שמחציתה התחתונה שקופה ומחציתה העליונה אטומה, והיא
27 מסומנת לרוחבה באותם המקומות, בשילוב פסים בצבעים זהוב, אדום, זהוב. הכיתוב המופיע
28 בחלקה הקדמי זהה לכיתוב המופיע על גבי שפופרות הקובלת, הן מבחינת תוכנו והן מבחינת
29 מיקומו.

30 ההבדלים בין השפופרת LA.DY לשפופרת JA-DE הם מזעריים, חלקה העליון של שפופרת LA.DY
31 וכן הפקק, צבועים בצבע אדום ואילו של JA-DE בצבע שחור.

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

המילה LA.DY מוקפת במעטפת מלבנית זהה למעטפת המקיפה את המילה JA-DE, פרט לכך שבמקום פרח הנראה ככוכבית וממוקם בחלקו העליון של המלבן בלוגו JA-DE, מופיע מעין צמח בחלקו העליון של המלבן בלוגו LA.DY. כמו כן, החיבור בין האותיות LA לבין מעטפת המלבן על גבי שופרת הליידי גורם לכך שהאות L ניראת דומה לאות J.

ממסמכי המכס לכאורה עולה כי הנאשמים יבאו 9,936 שופרות JA-DE ו 9,936 שופרות LA.DY - תוך שהונחה תשתית ראייתית לכאורה לכך שהנאשם עשה שימוש בסימן מסחר הרשום בפנקס סימני המסחר, לעניין טובין שלגביהם נרשם הסימן, בלא רשות בעל הסימן, ולכך כי השופרות נושאות תיאור מסחרי כוזב, תוך הפרת זכות היוצרים, ובניגוד לחוק הגנת הצרכן, כמפורט:

האם קיימות ראיות לכאורה כי הנאשמים עברו עבירה בניגוד לסעיף 60 לפקודת סימני מסחר ?
לפי הסעיף על הקובלת להוכיח שהנאשם ייבא או סימן, ללא רשות בעל הסימן, טובין או אריזתם שסומנו בסימן מסחר רשום, או בחיקוי של סימן המסחר הרשום, באופן שעלול להטעות אדם אחר.

מן הראיות עולה לכאורה כי השופרת JA-DE אשר נתפסה במכס, יובאה על ידי הנאשמים, היא מסומנת בסימן המסחר הרשום של הקובלת ומנהל הקובלת העיד כי לא אישר לנאשם להשתמש בסימן JA-DE, שהוא סימן מסחרי הרשום על-שם הקובלת.

האם קיימות ראיות לכאורה כי הנאשמים עברו עבירה בניגוד לסעיף 3 (1), (ג), (ד) לפקודת סימני הסחורות ?

על הקובלת להוכיח שהנאשמת ארזה סחורה תוך שימוש בשמה של הקובלת, או בסימן, או בצירוף של ציורים, מילים, סימנים, באופן העשוי להמריץ אנשים להאמין כי הסחורה היא תוצרתו או סחורתו של הקובל או של אדם אחר זולת הנאשמים.

רכיבים אלה הוכחו לכאורה : השופרת JA-DE ב- ת 1/ ו- ת 12/ זהה לזו של הקובלת הן מבחינת תוכן הכיתוב והן מבחינת מיקומו, שילוב הצבעים, גופן האותיות וגודלן, העיטורים המופיעים עליהן, וכן נושאות את סימן המסחר של הקובלת.

השופרת LA.DY, נושאת סימן הדומה עד מאוד לסימן המסחר הרשום JA-DE באופן שעלול לכאורה להטעות את ציבור הצרכנים לחשוב כי המוצר הוא מבית היוצר של JA-DE.

כאשר מעמידים את השופרות זו לצד זו, ההבדל ביניהן לכאורה קטן: הלוגו LA.DY משורטט באופן היוצר לכאורה רושם שהוא מאותה הסדרה של JA-DE, גם הגרפיקה המופיעה על השופרת LA.DY מעוצבת באופן דומה לזו של הקובלת, בכך שמחציתה התחתונה שקופה ומחציתה

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

העליונה אטומה, והיא מסומנת לרוחבה באותם המקומות, בשילוב פסים זהים בצבעים זהוב, אדום, זהוב. הכיתוב המופיע בחלקה הקדמי, זהה לכיתוב המופיע על גבי שפופרות הקובלת, הן מבחינת תוכנו והן מבחינת מיקומו.

הישנן ראיות לכאורה כי הנאשמים עברו עבירה בניגוד לסעיף 23 לחוק הגנת הצרכן ?

על הקובלת להוכיח כי הנאשמים עשו דבר שעלול להטעות צרכן לגבי זהות היצרן, היבואן, או נותן השירות, השם או כינויו המסחרי של הנכס. על שפופרות ה JADE שבת 1/ ו 12/ת, אשר ניטען כי זוּיפּו, כתוב כי הן מיוצרות באיטליה וכי היבואן היא הקובלת, דניה קוסמטיקס בע"מ, וזאת לכאורה ללא הרשאתה של הקובלת, ובכך יש הטעיה לכאורה.

הישנן ראיות לכאורה לכך שהנאשמים עברו עבירה בניגוד לפקודת זכויות יוצרים ?

לפי סעיפים 10 (א), (ב) לפקודה הנ"ל על הקובלת להוכיח שהנאשמים עושים או מייבאים עותקים מפרים בעוד לפי סעיף 10 (ג) עליה להוכיח שהנאשמים מכרו או הפיצו בהיקף מסחרי עותק מפר של היצירה.

סעיף 10 (ד) דורש שהנאשמים מחזיקים עותק מפר של היצירה לשם מסחר בו. מנהל הקובלת מר בן שושן העיד כי הלוגו "שיגעון" באנגלית עוצב על-ידו. הוא הגיש קטלוג ובו מוצרים עליהם הסימן "שיגעון" באנגלית, ושהאות O גדולה במיוחד ומעליה סימן, כדי להדגיש שמדובר במלעיל.

כמו כן העיד כי ראה בשוק הסיטונאי ברח' גלעדי בתל-אביב מוצרים עם השם שיגעון, ואף הגיש אודם עליו מופיע הלוגו שיגעון, וכן קופסא שבחזיתה מופיע הלוגו שיגעון, ובצד האחורי שם היצרן: AL KARMEL COSMETICS L. T. D, היא הנאשמת.

באשר לשימוש בלוגו "שיגעון", העיד כי השם שיגעון נמחק מרשימת סימני המסחר, שכן לא שילם האגרה עקב העדר פעילות, לדבריו תוך שמירה על האפשרות לחדשו בעתיד לפי הצורך. אך הקובל טוען לזכויות יוצרים בלוגו זה. עדותו של מנהל הקובלת כי הלוגו עוצב על-ידו, מפרי מוחו, מהווה ראיה לכאורה לכך שזכויות היוצרים בלוגו היא שלו. ניכר על הלוגו כי הושקעה בעיצובו מחשבה, ולכן עונה לכאורה על ההגדרה יצירה.

עיצוב גרפי של לוגו יכול להיות יצירה מוגנת, ראו ד"ר שרה פרזנטי, דיני זכויות יוצרים, (כרמל ספרות משפטית, מהדורה שנייה, תש"ס 2000, כרך ב', בעמ' 81). מאידך, לגבי הדפסים ותוויות

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

לשימוש מסחרי (אטיקטים), נקבע כי במילה בודדת אין הגנה של זכויות יוצרים, ומכאן שפקודת זכויות יוצרים אינה מקנה לקובלת הגנה מפני שימוש במילה שיגעון על מוצרי קוסמטיקה, אולם זו קיימת לגבי העתקת העיצוב הגרפי של הלוגו "שיגעון", שלכאורה של הקובלת, בשל צורתו הייחודית אשר עוצבה ע"י מנהל הקובלת, על-גבי מוצרי הקוסמטיקה, המשווקים על-ידי הנאשמים, זאת כל עוד לא נסתרה עדותו, על פיה הלוגו בצורתו זו, עוצב על-ידו.

מן האמור עולה שאף כי הוכח לכאורה שהסחורה יובאה לישראל, לא הואשמו בעבירה על סעיפים 10 (א) ו (ב) לפקודה הנ"ל, העוסקים ביצור וביבוא, אלא בהפרת סעיפים 10 (ג) ו (ד) האוסרים על החזקה הפצה ומכירה של הסחורה. לכן השאלה היא האם הוכחה לכאורה מכירה, הפצה, או החזקה של עותק מפר? בהקשר זה, קיימת תשתית ראיתית לכאורית לגבי המוצר שיגעון, שכן מנהל הקובלת העיד כי ראה במו עיניו את המוצר נמכר באריזה ת/10 על גביה הופיע הלוגו "שיגעון" באנגלית, כאשר בגב האריזה מופיעה כתובת של הנאשמת. בעניין שפופרות JA-DE ו- LA.DY קיימת תשתית ראיתית לכאורית להחזקה שכן לכאורה הסחורה שוחררה מן המכס על ידי הנאשמים.

לגבי הפרסום באינטרנט: ביהמ"ש קיבל את הדפים (ת/13) כדפים שהורדו על פי עדות ע"ת 2 מהאינטרנט מתוך כתובת האתר ששמה כשם הנאשמת. בכך ביהמ"ש לא קבע כי יש לדפים אלו משקל כדפים המכילים מידע שפורסם ע"י הנאשמים דווקא. מאידך, לא מדובר במידע שהופק כפלט ומהווה חומר מחשב כהגדרתו בחוק המחשבים התשנ"ה –1995, שכן מידע המופץ באינטרנט אינו מידע המאוחסן במחשב, ואינו מהווה רשומה מוסדית או בנקאית. לא מדובר בראיה שמוגשת כדי להוכיח אמיתות תוכנה, אלא כראיה לכאורה לכך שפורסם והורד מאתר הבית של הנאשמת. למעשה ההפך הוא הנכון, שכן ניטען כי תוכנה אינו אמת, ככל שזו נוגעת לזכויות במוצרים שפורסמו. השאלה הינה אם יש בת/13 ראיה לכאורה לכך שפורסמו ע"י הנאשמת –אם לאו. אמנם העד לא המציא ראיה לכך שהנאשמת היא זו שביקשה לרשום הכתובת באינטרנט, אך לכאורה, מעיון ב ת/13 עמ' 1 נראה כי מופיע פרסום של הנאשמת עם כתובת הדואר, מספר הטלפון, פקס, וכתובת דואר אלקטרוני, התואמים פרטי הנאשמת, כעולה ממסמכי היבוא.

בעמ' 2 יש תאור של הנאשמת, ובהמשך פרסום מוצרי קוסמטיקה ובישום המוצעים למכירה עם תימחור דולרי.

בתי המשפט

קפ 000015/03

בית משפט השלום אשדוד

תאריך: 30/04/2006

בפני: כב' השופטת ר. לביא

איזה עניין יש לחברה אחרת לעשות כן תוך התחזות לנאשמת? לכן, ובניגוד לנטען, מצאתי כי אף בכך יש ראיה לכאורה.

לאור כל האמור לעיל אני דוחה את טענת הנאשם ומורה לו להשיב לאשמה, למעט לגבי סעיף 4 לכתב האישום ככל שמתייחס למוצרים של חברות אחרות, שלגביהם לא הביא כל ראיה לאי מתן הרשאה להצעתם למחירה, וכן לגבי הטענה שהמחירים שפורסמו נמוכים ממחירי המוצרים המקוריים – טענה שלא הוכחה אף לכאורה.

ניתנה היום ב' באייר, תשס"ו (30 באפריל 2006) בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

העוזר המשפטי יתאם מועד לשמיעת פרשת ההגנה.

ר. לביא, שופטת

000015/03 קפ 139 אלינור בן נעים